

69/2006 Sb.

Zákon

ze dne 3. února 2006

O provádění mezinárodních sankcí

Vyhlášeno dne 15. března 2006, datum poslední novelizace 27. září 2024

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Úvodní ustanovení

§ 1

Předmět úpravy

Tento zákon upravuje v návaznosti na přímo použitelné předpisy Evropské unie ¹⁾ některé povinnosti při uskutečňování mezinárodních sankcí za účelem udržení nebo obnovení mezinárodního míru a bezpečnosti, boje proti terorismu, dodržování mezinárodního práva, ochrany lidských práv a svobod a podpoře demokracie a právního státu. Dále zákon upravuje některé povinnosti při uskutečňování mezinárodních sankcí za účelem udržení nebo obnovení mezinárodního míru a bezpečnosti, boje proti terorismu, dodržování mezinárodního práva, ochrany lidských práv a svobod a podpoře demokracie a právního státu, k jejichž dodržování je Česká republika zavázána na základě členství v Organizaci spojených národů nebo v Evropské unii anebo které zavedla podle sankčního zákona.

Vymezení pojmů

§ 2

Mezinárodními sankcemi se pro účely tohoto zákona rozumí příkaz, zákaz nebo omezení stanovené za účelem udržení nebo obnovení mezinárodního míru a bezpečnosti, boje proti terorismu, dodržování mezinárodního práva, ochrany lidských práv a svobod a podpory demokracie a právního státu, pokud vyplývá

a) z rozhodnutí Rady bezpečnosti Organizace spojených národů (dále jen „Rada bezpečnosti“), přijatých podle článku 41 Charty Organizace spojených národů,

b) ze společných postojů, společných akcí nebo jiných opatření přijatých na základě ustanovení Smlouvy o Evropské unii o společné zahraniční a bezpečnostní politice,

- c) z přímo použitelných předpisů Evropských společenství, kterými se provádí společný postoj nebo společná akce přijatá podle ustanovení Smlouvy o Evropské unii o společné zahraniční a bezpečnostní politice,
- d) z přímo použitelného předpisu Evropské unie, kterým se provádí rozhodnutí přijatá na základě ustanovení Smlouvy o Evropské unii o společné zahraniční a bezpečnostní politice,
- e) z rozhodnutí přijatého na základě ustanovení Smlouvy o Evropské unii o společné zahraniční a bezpečnostní politice, nebo
- f) z rozhodnutí vlády, kterým dochází k zařazení na vnitrostátní sankční seznam podle sankčního zákona.

§ 3

Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) územím, na které se vztahují mezinárodní sankce, určité území plně nebo částečně ovládané subjektem nebo státem, na který se vztahují mezinárodní sankce, včetně vzdušného prostoru a pobřežních vod;
- b) subjektem, na který se vztahují mezinárodní sankce, ten, proti komu jsou namířeny sankce uvedené v dokumentu podle § 2;
- c) osobou, na kterou se vztahují mezinárodní sankce,
 - 1. stát, na který se vztahují mezinárodní sankce,
 - 2. občan státu, na který se vztahují mezinárodní sankce,
 - 3. příslušník nebo představitel subjektu, na který se vztahují mezinárodní sankce,
 - 4. jiná fyzická osoba obvykle se zdržující na území, na které se vztahují mezinárodní sankce, s výjimkou státních občanů České republiky,
 - 5. právnická osoba se sídlem na území, na které se vztahují mezinárodní sankce, nebo
 - 6. osoba uvedená v seznamech vydávaných sankčními výbory Rady bezpečnosti nebo v dokumentech orgánů Evropské unie uvedených v § 2 písm. b), c) nebo d) anebo ve vnitrostátním sankčním seznamu podle sankčního zákona;
- d) českou osobou
 - 1. Česká republika,
 - 2. státní občan České republiky,
 - 3. jiná fyzická osoba než občan České republiky, obvykle se zdržující na území České republiky,
 - 4. jiná fyzická osoba oprávněná k trvalému nebo k přechodnému pobytu na území České republiky ²⁾, nebo
 - 5. právnická osoba se sídlem na území České republiky, včetně územních samosprávných celků ³⁾;

- e) obvyklým zdržováním se na určitém území pobývání na tomto území po dobu alespoň 183 dnů v jednom kalendářním roce, a to souvisle nebo v několika obdobích; do lhůty 183 dnů se započítává každý započatý den pobytu;
- f) majetkem, na který se vztahují mezinárodní sankce, jakákoli movitá i nemovitá věc, vlastněná, držená nebo jinak ovládaná subjektem, na který se vztahují mezinárodní sankce, nebo osobou, na kterou se vztahují mezinárodní sankce, dovezená z území, na které se vztahují mezinárodní sankce, nebo určená k vývozu na území, na které se vztahují mezinárodní sankce;
- g) zbožím věci, práva a jiné majetkové hodnoty, například peníze v jakékoli formě včetně vkladů a pohledávek z vkladů, jiné platební prostředky, cenné papíry a investiční nástroje, dále jakákoli látka sloužící k přípravě výrobků, výrobek, služba, software nebo technologie a jakákoli jiná věc movitá nebo nemovitá, která je nebo má být předmětem obchodu, bez ohledu na způsob a okolnosti jejího poskytnutí;
- h) zbožím, na které se vztahují mezinárodní sankce, zboží vlastněné, držené nebo jinak ovládané subjektem, na který se vztahují mezinárodní sankce, nebo osobou, na kterou se vztahují mezinárodní sankce;
- i) českým zbožím zboží vlastněné, držené nebo jinak ovládané českou osobou;
- j) jiným zbožím zboží, které není českým zbožím ani zbožím, na které se vztahují mezinárodní sankce;
- k) dopravním prostředkem zařízení určené zejména k přepravě osob, zavazadel, zboží anebo poštovní zásilky;
- l) dopravním prostředkem, na který se vztahují mezinárodní sankce, dopravní prostředek
1. plující pod vlajkou státu, na který se vztahují mezinárodní sankce, nebo jím imatrikulovaný,
 2. vlastněný, držený nebo používaný subjektem, na který se vztahují mezinárodní sankce, nebo v jeho prospěch anebo jím jinak ovládaný, nebo
 3. vlastněný, držený, používaný anebo jinak ovládaný osobou, na kterou se vztahují mezinárodní sankce;
- m) českým dopravním prostředkem dopravní prostředek
1. plující pod vlajkou, imatrikulovaný, vlastněný, držený nebo používaný Českou republikou nebo v její prospěch anebo jí jinak ovládaný, nebo
 2. vlastněný, držený, používaný anebo jinak ovládaný českou osobou;
- n) jiným dopravním prostředkem dopravní prostředek, který není českým dopravním prostředkem ani dopravním prostředkem, na který se vztahují mezinárodní sankce;
- o) kulturním statkem
1. umělecké dílo a předmět kulturní hodnoty ⁴⁾,
 2. kulturní památka, národní kulturní památka, nebo jejich soubor ⁵⁾,
 3. sbírka muzejní povahy nebo sbírkový předmět ⁶⁾, nebo

4. veřejná kulturní produkce, jako například divadelní, filmové, audiovizuální nebo estrádní představení, koncert, taneční zábava nebo diskotéka, cirkusové, varietní nebo podobné vystoupení, výstava a další obdobné činnosti;
- p) ovládnutím faktická anebo právní možnost svým jednáním ovlivňovat chování jiné osoby, využívání věci anebo běh událostí na určitém území;
- q) veřejným rozpočtem státní rozpočet, státní finanční aktiva, rezervní fond organizační složky státu, rozpočet územního samosprávného celku, rozpočet státního fondu, Národní fond, rozpočet příspěvkové organizace, rozpočet Vinařského fondu, rozpočet právnické osoby poskytující podporu podle zákona upravujícího poskytování podpory z veřejných prostředků, a to v rozsahu této podpory, nebo rozpočet, o němž to stanoví zvláštní zákon;
- r) veřejnými prostředky dotace z veřejného rozpočtu, návratná finanční výpomoc z veřejného rozpočtu, jiné peněžní prostředky z veřejného rozpočtu nebo investiční pobídka podle zákona o investičních pobídkách;
- s) poskytnutím veřejných prostředků vydání rozhodnutí, kterým se zcela nebo zčásti vyhovuje žádosti o poskytnutí veřejných prostředků, uzavření dohody, smlouvy nebo veřejnoprávní smlouvy o poskytnutí veřejných prostředků nebo vyplacení veřejných prostředků;
- t) nakládáním zcizení nebo zatížení, přenechání k užití jinému, nebo jiné nakládání, pokud by mělo vést k podstatné změně ve skladbě, využití nebo určení.

ČÁST DRUHÁ

Oblasti uplatňování sankcí

HLAVA I

Omezení nebo zákazy uložené tuzemským právním aktem

§ 4

Obecné ustanovení

(1) Omezení nebo zákazy stanovené v této hlavě se uplatní v rozsahu stanoveném

a) nařízením vlády, který vyplývá

1. z rozhodnutí Rady bezpečnosti s výjimkou rozhodnutí podle § 8d,
2. ze společného postoje, společné akce nebo jiného opatření přijatého na základě ustanovení Smlouvy o Evropské unii o společné zahraniční a bezpečnostní politice, nebo
3. z rozhodnutí přijatého na základě ustanovení Smlouvy o Evropské unii o společné zahraniční a bezpečnostní politice, nebo

b) rozhodnutím vlády, kterým dochází k zařazení na vnitrostátní sankční seznam podle sankčního zákona.

(2) Omezení nebo zákazy podle odstavce 1 mohou být uplatňovány v oblastech

- a) obchodu a služeb,
- b) peněžních převodů, používání jiných platebních prostředků, nákupu a prodeje cenných papírů a investičních nástrojů,
- c) dopravy,
- d) spojů,
- e) technické infrastruktury,
- f) vědeckotechnických styků,
- g) kulturních styků,
- h) sportovních styků,
- i) pohybu osob,
- j) poskytování veřejných prostředků nebo
- k) veřejných zakázek.

(3) Nařízení vlády podle odstavce 1 písm. a) zároveň vymezí v souladu s § 3 písm. c) okruh osob, na které se vztahují mezinárodní sankce.

§ 5

Obchod a služby, peněžní služby a finanční trhy

(1) V oblasti obchodu a služeb mohou sankce spočívat v omezení nebo zákazu

- a) dovozu anebo koupě zboží, na které se vztahují mezinárodní sankce, jeho prodeje nebo jakéhokoli jiného nakládání s ním,
- b) vývozu, prodeje anebo umožnění jiného nakládání s českým zbožím subjektu, na který se vztahují mezinárodní sankce, nebo osobě, na kterou se vztahují mezinárodní sankce, anebo na území, na které se vztahují mezinárodní sankce,
- c) průvozu českého zboží přes území, na které se vztahují mezinárodní sankce, nebo zboží, na které se vztahují mezinárodní sankce, přes území České republiky,
- d) průvozu jiného zboží na území, na které se vztahují mezinárodní sankce, anebo zboží určeného subjektu, na který se vztahují mezinárodní sankce, nebo osobě, na kterou se vztahují mezinárodní sankce, přes území České republiky, nebo
- e) jakékoli činnosti, která by podporovala anebo by mohla podporovat činnost uvedenou v písmenech a) až d).

(2) V oblasti peněžních převodů, používání jiných platebních prostředků, nákupu a prodeje cenných papírů a

investičních nástrojů mohou sankce spočívat v omezení nebo zákazu

- a) poskytování jakéhokoli plnění českou osobou ve prospěch subjektu, na který se vztahují mezinárodní sankce, nebo osoby, na kterou se vztahují mezinárodní sankce, jakož i uzavírání obchodů s nimi včetně obchodů s cizí měnou,
- b) pronajímání bezpečnostní schránky subjektu, na který se vztahují mezinárodní sankce, nebo osobě, na kterou se vztahují mezinárodní sankce, nebo přijímání zboží, na které se vztahují mezinárodní sankce, do úschovy, pokud je při vynaložení přiměřených prostředků prokázáno, že se jedná o zboží, na které se vztahují mezinárodní sankce,
- c) jakéhokoli poskytování peněžních prostředků, investičních nástrojů nebo jiných cenných papírů, nebo finančních anebo ekonomických zdrojů subjektu, na který se vztahují mezinárodní sankce, nebo osobě, na kterou se vztahují mezinárodní sankce,
- d) převodu peněžních prostředků, investičních nástrojů nebo jiných cenných papírů z účtu nebo na účet ovládaný subjektem, na který se vztahují mezinárodní sankce, nebo osobou, na kterou se vztahují mezinárodní sankce, včetně výplaty bankovních šeků, pokud to lze při vynaložení přiměřených prostředků zjistit,
- e) výplaty úroků z peněžních prostředků na účtech ovládaných subjektem, na který se vztahují mezinárodní sankce, nebo osobou, na kterou se vztahují mezinárodní sankce, jakož i výplaty úroků z jimi ovládaných cenných papírů a investičních nástrojů,
- f) uzavírání pojistné smlouvy se subjektem, na který se vztahují mezinárodní sankce, nebo osobou, na kterou se vztahují mezinárodní sankce, nebo plnění jím z pojistných smluv, nebo
- g) jakékoli činnosti, která by podporovala anebo by mohla podporovat činnost uvedenou v písmenech a) až f).

§ 6

Doprava a spoje

(1) V oblasti dopravy mohou sankce spočívat v omezení nebo zákazu

- a) vstupu českých dopravních prostředků na území, na které se vztahují mezinárodní sankce,
- b) tranzitu jiných dopravních prostředků přes území České republiky nebo výstupu z něj na území, na které se vztahují mezinárodní sankce,
- c) překračování státních hranic České republiky dopravními prostředky, na které se vztahují mezinárodní sankce, za účelem vstupu anebo opuštění území České republiky,
- d) jakéhokoli fyzického nebo právního nakládání s dopravními prostředky, na které se vztahují mezinárodní sankce, nalézajícími se na území České republiky,
- e) poskytování českých dopravních prostředků subjektu, na který se vztahují mezinárodní sankce, nebo osobě, na kterou se vztahují mezinárodní sankce,

- f) provádění oprav nebo poskytování náhradních dílů, součástí nebo náradí potřebných pro opravy nebo úpravy dopravních prostředků, na které se vztahují mezinárodní sankce,
- g) uzavření smlouvy o veřejných službách v přepravě cestujících podle zákona upravujícího veřejné služby v přepravě cestujících ve vztahu k osobě nebo subjektu, na které se vztahují mezinárodní sankce,
- h) plnění smlouvy o veřejných službách v přepravě cestujících podle zákona upravujícího veřejné služby v přepravě cestujících ve vztahu k osobě nebo subjektu, na které se vztahují mezinárodní sankce, nebo
- i) jakékoli činnosti, která by podporovala anebo by mohla podporovat činnost uvedenou v písmenech a) až h).

(2) V oblasti spojů mohou sankce spočívat v omezení nebo zákazu

- a) přijetí k přepravě nebo přepravy poštovních zásilek na území, na které se vztahují mezinárodní sankce, anebo určených pro subjekt, na který se vztahují mezinárodní sankce, nebo osobu, na kterou se vztahují mezinárodní sankce, z území anebo přes území České republiky,
- b) poskytování služeb elektronických komunikací za účelem spojení se subjektem, na který se vztahují mezinárodní sankce, nebo s osobou, na kterou se vztahují mezinárodní sankce, anebo na území, na které se vztahují mezinárodní sankce,
- c) poskytování jiného spojení se subjektem, na který se vztahují mezinárodní sankce, nebo s osobou, na kterou se vztahují mezinárodní sankce, anebo na území, na které se vztahují mezinárodní sankce,
- d) rádiového, televizního nebo jiného vysílání na území, na které se vztahují mezinárodní sankce, nebo
- e) jakékoli činnosti, která by podporovala anebo by mohla podporovat činnost uvedenou v písmenech a) až d).

§ 7

Technická infrastruktura

V oblasti technické infrastruktury mohou sankce spočívat v omezení nebo zákazu dodávek energie nebo dodávek surovin, strojů anebo zařízení potřebných k její výrobě z území anebo přes území České republiky subjektu, na který se vztahují mezinárodní sankce, nebo osobě, na kterou se vztahují mezinárodní sankce, anebo na území, na které se vztahují mezinárodní sankce.

§ 8

Vědeckotechnické, kulturní a sportovní styky

(1) V oblasti vědeckotechnických styků mohou sankce spočívat v omezení nebo zákazu

- a) účasti na vědeckých nebo technických výzkumech, programech anebo projektech, na kterých se společně podílejí česká osoba a subjekt nebo osoba, na něž se vztahují mezinárodní sankce; v případě, že se jedná o činnost financovanou jiným než subjektem nebo osobou, na něž se vztahují mezinárodní sankce, spočívá sankce pouze ve

vyloučení takového subjektu nebo takové osoby z účasti na této činnosti,

b) poskytování přístrojů nebo zařízení českou osobou anebo z území České republiky subjektu nebo osobě, na něž se vztahují mezinárodní sankce, za účelem jejich použití pro vědecký nebo technický výzkum, program anebo projekt,

c) poskytování informací o vědeckých nebo technických výzkumech, programech anebo projektech české osoby nebo jejich výsledků subjektu nebo osobě, na něž se vztahují mezinárodní sankce, anebo na území, na které se vztahují mezinárodní sankce, nejsou-li tyto informace a výsledky veřejně dostupné,

d) poskytování práv průmyslových nebo práv duševního vlastnictví subjektu, na který se vztahují mezinárodní sankce, nebo osobě, na kterou se vztahují mezinárodní sankce, nebo

e) jakékoli činnosti, která by podporovala anebo by mohla podporovat činnost uvedenou v písmenech a) až d).

(2) V oblasti kulturních styků mohou sankce spočívat v omezení nebo zákazu

a) poskytování kulturních statků českou osobou nebo z českého území subjektu nebo osobě, na něž se vztahují mezinárodní sankce, anebo na území, na které se vztahují mezinárodní sankce,

b) přijímání kulturních statků českou osobou nebo na českém území od subjektu nebo osoby, na něž se vztahují mezinárodní sankce, anebo z území, na které se vztahují mezinárodní sankce, pokud se nejedná o dočasné přijetí za účelem záchrany, ochrany a uchování kulturních statků bezprostředně ohrožených ozbrojeným konfliktem nebo živelní katastrofou anebo o navrácení kulturních statků osobě, na kterou se nevztahují mezinárodní sankce,

c) poskytování autorských nebo s nimi souvisejících práv české osoby subjektu nebo osobě, na které se vztahují mezinárodní sankce, anebo k užití na území, na které se vztahují mezinárodní sankce, nebo

d) jakékoli činnosti, která by podporovala anebo by mohla podporovat činnost uvedenou v písmenech a) až c).

(3) V oblasti sportovních styků mohou sankce spočívat v omezení nebo zákazu

a) účasti osoby nebo skupiny reprezentující subjekt nebo osobu, na něž se vztahují mezinárodní sankce, na sportovním utkání anebo jiné sportovní akci pořádané na území České republiky anebo českou osobou,

b) účasti české osoby nebo skupiny reprezentující Českou republiku na sportovním utkání pořádaném subjektem nebo osobou, na něž se vztahují mezinárodní sankce, anebo na území, na které se vztahují mezinárodní sankce, nebo

c) jakékoli činnosti, která by podporovala anebo by mohla podporovat činnost uvedenou v písmenu a) nebo b).

§ 8a

Pohyb osob

V oblasti pohybu osob mohou sankce spočívat v omezení nebo zákazu

a) pobytu na území České republiky osobě nebo subjektu, které jsou fyzickými osobami a na které se vztahují

mezinárodní sankce,

b) vstupu na území České republiky osobě nebo subjektu, které jsou fyzickými osobami a na které se vztahují mezinárodní sankce, nebo

c) jakékoli činnosti, která by podporovala anebo by mohla podporovat činnost uvedenou v písmenu a) nebo b).

§ 8b

Poskytování veřejných prostředků

V oblasti poskytování veřejných prostředků mohou sankce spočívat v omezení nebo zákazu

a) poskytnutí veřejných prostředků osobě nebo subjektu, na které se vztahují mezinárodní sankce, nebo

b) jakékoli činnosti, která by podporovala anebo by mohla podporovat činnost uvedenou v písmenu a).

§ 8c

Veřejné zakázky

V oblasti veřejných zakázek mohou sankce spočívat v omezení nebo zákazu

a) zadání veřejné zakázky ve vztahu k osobě nebo subjektu, na které se vztahují mezinárodní sankce,

b) výběru návrhu v soutěži o návrh ve vztahu k osobě nebo subjektu, na které se vztahují mezinárodní sankce,

c) plnění smlouvy na veřejnou zakázku ve vztahu k osobě nebo subjektu, na které se vztahují mezinárodní sankce, nebo

d) jakékoli činnosti, která by podporovala anebo by mohla podporovat činnost uvedenou v písmenech a) až c).

HLAVA II

Omezení, zákazy nebo příkazy uložené vybraným rozhodnutím rady bezpečnosti organizace spojených národů

§ 8d

Cílené finanční sankce

(1) Finanční analytický úřad (dále jen „Úřad“) stanoví opatřením obecné povahy omezení, zákaz nebo příkaz podle rozhodnutí Rady bezpečnosti, kterým se ukládá mezinárodní sankce spočívající ve zmrazení majetku nebo jiné cílené finanční sankci v souvislosti s opatřením proti

a) terorismu,

- b) financování terorismu,
- c) šíření zbraní hromadného ničení, nebo
- d) financování šíření zbraní hromadného ničení.

(2) Omezení, zákaz nebo příkaz stanovené opatřením obecné povahy podle odstavce 1 se použijí ve vztahu k tomu, kdo je uveden v seznamu obsaženém v rozhodnutí Rady bezpečnosti podle odstavce 1 nebo v seznamu vydaném sankčním výborem Rady bezpečnosti zřízeným podle rozhodnutí Rady bezpečnosti podle odstavce 1, a to od okamžiku jeho zařazení do takového seznamu, nejdříve však ode dne nabytí účinnosti opatření obecné povahy do dne nabytí účinnosti přímo použitelného předpisu Evropské unie, který se k němu vztahuje, vydaného k provedení téhož rozhodnutí Rady bezpečnosti.

(3) Úřad v opatření obecné povahy podle odstavce 1 uvede adresu internetové stránky, na které je umístěn seznam podle odstavce 2.

(4) Úřad změní nebo zruší opatření obecné povahy podle odstavce 1, pokud

- a) Rada bezpečnosti změní nebo zruší své rozhodnutí podle odstavce 1, nebo
- b) nabyde účinnosti přímo použitelný předpis Evropské unie v rozsahu, v jakém je jím provedeno rozhodnutí Rady bezpečnosti podle odstavce 1.

(5) Opatření obecné povahy podle odstavce 1 nebo 4 se vydává bez řízení o jeho návrhu a nabývá účinnosti dnem vyvěšení veřejné vyhlášky.

(6) Opatření obecné povahy podle odstavce 1 nebo 4 se vyvěšuje na úřední desce Úřadu po dobu jeho platnosti.

HLAVA III

Výjimky

DÍL 1

Výjimky ze sankčního režimu

§ 9

(1) Úřad může, pokud to připouští obsah dokumentu podle § 2, povolit v souladu s tímto dokumentem a v nezbytně nutném rozsahu výjimky ze zákazu nebo omezení

- a) na poskytování ošetření a lékařské péče,
- b) na poskytování humanitární pomoci, není-li omezena v dokumentu podle § 2; za takovou pomoc se považují zejména dodávky potravin, ošacení, léků, zdravotnického materiálu a jiných humanitárních potřeb nezbytných pro ochranu zdraví, záchranu života a důstojné ubytování civilistů a poskytování s tím souvisejících služeb včetně organizace a realizace záchranných operací,
- c) na poskytování dávek sociální péče, státních sociálních dávek, dávek důchodového pojištění, dávek

nemocenského pojištění (péče), podpory v nezaměstnanosti, podpory při rekvalifikaci a na platby pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pojistného na všeobecné zdravotní pojištění,

d) na poskytování mzdy, náhrady mzdy, odstupného a dalších plateb vyplývajících z pracovněprávního nebo obdobného pracovního vztahu,

e) na poskytování výživného,

f) na náhradu škody způsobené činností, která nemá souvislost s prováděním mezinárodních sankcí ve smyslu tohoto zákona, a na výplatu pojistného s tím spojeného,

g) k úhradě pohledávky subjektem, na který se vztahují mezinárodní sankce, nebo osobou, na kterou se vztahují mezinárodní sankce, jestliže tato pohledávka nevznikla porušením mezinárodních sankcí,

h) k platbám subjektu nebo osobě, na něž se vztahují mezinárodní sankce, dlužným na základě smluv, dohod nebo závazků, které byly uzavřeny nebo vznikly předtím, než byly vůči subjektu nebo osobě vyhlášeny mezinárodní sankce, pokud jsou tyto platby uskutečněny na účet v České republice nebo v jiném státě Evropské unie, na němž jsou všechny vkládané prostředky majetkem, na který se vztahují mezinárodní sankce, nebo

i) na jiný účel, stanovený v dokumentu podle § 2.

(2) Výjimku lze poskytnout na žádost nebo i bez žádosti. Úřad v rozhodnutí o povolení výjimky stanoví podmínky jejího uplatnění tak, aby mohl její uplatnění kontrolovat, a tak, aby nedocházelo k maření účelu mezinárodních sankcí.

DÍL 2

Ochranná bariéra

§ 9a

Vytvoření ochranné bariéry

(1) Pokud uplatnění mezinárodních sankcí znemožní nebo výrazně ztíží provoz obchodního závodu obchodní společnosti, může Úřad na její žádost rozhodnout o vytvoření ochranné bariéry, pokud to připouští příslušný dokument podle § 2 a nebude docházet k maření účelu mezinárodních sankcí.

(2) V rozhodnutí o vytvoření ochranné bariéry Úřad obchodní společnosti

a) uloží zákaz řídit se přímo nebo nepřímo rozhodnutím, pokynem nebo jiným projevem vůle osoby nebo subjektu, na které se vztahují mezinárodní sankce a které tuto obchodní společnost ovládají, pokud k němu nebyl dán souhlas Úřadu,

b) uloží, aby informovala Úřad o svém fungování a o provozu svého závodu, a to v rozsahu a způsobem, který Úřad v rozhodnutí stanoví, a

c) schválí plán zachování provozu, který vypracuje obchodní společnost v rozsahu odpovídajícím charakteru její činnosti.

(3) V rozhodnutí o vytvoření ochranné bariéry může Úřad dále

a) stanovit

1. maximální limit nákladů a investic do aktiv za určité období, nebo
2. povinnost mít účetní závěrku nebo účetní záznamy ověřené auditorem podle zákona o auditorech,

b) omezit nebo zakázat

1. zcizení nebo zatížení nemovité věci, obchodního závodu nebo věci značné hodnoty podle trestního zákoníku bez předchozího souhlasu Úřadu,
2. uzavření nebo plnění smlouvy s právnickou osobou usazenou v rizikovém státě nebo s fyzickou osobou, která je občanem rizikového státu, nebo
3. pohyb, převod nebo jiné přemístění zboží, včetně změny jeho povahy, do rizikového státu,

c) vymezit okruh rozhodnutí podle odstavce 2 písm. a), která nejsou podmíněna souhlasem Úřadu, nebo

d) schválit

1. smlouvu o kontrolní činnosti s nezávislým kontrolorem podle § 9b, jejímž cílem je zajistit kontrolu plnění podmínek ochranné bariéry, nebo
2. další opatření navržené v plánu zachování provozu.

(4) Rizikovým státem je pro účely odstavce 3 písm. b) stát nebo jurisdikce, které Úřad určí v daném rozhodnutí z důvodu hrozícího maření účelu mezinárodních sankcí.

(5) Obchodní společnost k žádosti o vytvoření ochranné bariéry nebo v průběhu řízení o ní předloží

- a) plán zachování provozu, ve kterém navrhne rozsah opatření podle odstavců 2 a 3 odpovídající charakteru její činnosti,
- b) případnou smlouvu o kontrolní činnosti, pokud v plánu podle písmene a) navrhuje provádění kontroly podmínek ochranné bariéry nezávislým kontrolorem podle § 9b.

(6) Stanoví-li Úřad v rozhodnutí o vytvoření ochranné bariéry povinnost předchozího schválení Úřadem, schválí toto jednání Úřad rozhodnutím.

§ 9b

Nezávislý kontrolor

(1) Pokud je součástí rozhodnutí o vytvoření ochranné bariéry schválení smlouvy o kontrolní činnosti s nezávislým kontrolorem, Úřad v rozhodnutí

- a) schválí smlouvu o kontrolní činnosti, a to pouze pokud

1. je nezávislý kontrolor způsobilou osobou a
2. smlouva poskytuje záruky řádného výkonu kontrolní činnosti,

b) vymezí povinnosti nezávislého kontrolora, které mohou zahrnovat zejména povinnost

1. řádně vykonávat kontrolu dodržování podmínek stanovených v rozhodnutí o zachování provozu, podle tohoto zákona a podle příslušného dokumentu podle § 2,
2. na výzvu Úřadu poskytnout požadované informace o dodržování podmínek stanovených v rozhodnutí o vytvoření ochranné bariéry,
3. pravidelně informovat Úřad o svojí činnosti,
4. informovat Úřad o zjištěném porušení podmínek stanovených v rozhodnutí o vytvoření ochranné bariéry, podle tohoto zákona a podle příslušného dokumentu podle § 2 a

c) schválí případný seznam osob podle odstavce 4.

(2) Nezávislý kontrolor je způsobilou osobou podle odstavce 1 písm. a) bodu 1, je-li

- a) plně svéprávný a dosáhl věku 18 let, jde-li o fyzickou osobu,
- b) je důvěryhodný,
- c) má dostatečné odborné znalosti a zkušenosti, aby rozuměl fungování obchodní korporace nebo provozu závodu,
- d) je bezúhonný,
- e) splňuje potřebnou bezpečnostní nebo jinou způsobilost a
- f) je občanem členského státu Evropské unie nebo má sídlo v členském státě Evropské unie.

(3) Smlouva o kontrolní činnosti poskytuje záruky řádného výkonu kontrolní činnosti podle odstavce 1 písm. a) bodu 2, pouze pokud

a) obsahuje oprávnění nezávislého kontrolora

1. kontrolovat plnění podmínek ochranné bariéry,
2. účastnit se jednání orgánů obchodní společnosti,
3. nahlížet do účetnictví a dalších dokumentů obchodní společnosti,
4. vstupovat do staveb, dopravních prostředků, na pozemky a do dalších prostor, které vlastní nebo užívá obchodní společnost,
5. odebírat vzorky, provádět potřebná měření, sledování, prohlídky a zkoušky,
6. pořizovat obrazové nebo zvukové záznamy,

7. vyžadovat od obchodní společnosti nebo jejích zaměstnanců další součinnost potřebnou k výkonu kontroly,
- b) obsahuje případné další dostatečně vymezené oprávnění nezávislého kontrolora, vyžadují-li to okolnosti pro řádné trvání ochranné bariéry a nepostačí-li oprávnění podle písmene a), a
- c) jsou její právní účinky omezeny na dobu trvání právních účinků rozhodnutí Úřadu o schválení této smlouvy.
- (4) Nezávislý kontrolor může provádět kontrolu také prostřednictvím svého zaměstnance nebo další osoby pro něj činné jinak než v základním pracovněprávním vztahu, pokud
- a) to připouští smlouva o kontrolní činnosti schválená Úřadem,
- b) mají tyto osoby podle smlouvy o kontrolní činnosti všechna oprávnění podle odstavce 3 písm. a),
- c) jsou způsobilou osobou podle odstavce 2,
- d) nezávislý kontrolor předem písemně sdělí jejich totožnost Úřadu a
- e) Úřad písemně nesdělí, že nejsou způsobilou osobou podle odstavce 2.
- (5) Za bezúhonnou se pro účely odstavce 2 písm. d) nepovažuje osoba, nehledí-li se na ni, jako by nebyla odsouzena, která byla pravomocně odsouzena pro trestný čin spáchaný
- a) úmyslně, nebo
- b) z nedbalosti v souvislosti s
1. prováděním kontrolní činnosti,
 2. prováděním mezinárodních sankcí, nebo
 3. předcházením legalizace výnosů z trestné činnosti.
- (6) Obchodní společnost je povinna poskytnout nezávislému kontrolorovi potřebnou součinnost.
- (7) Pro účely povinnosti zachovávat mlčenlivost podle tohoto nebo jiného zákona se na nezávislého kontrolora nebo osobu, prostřednictvím které provádí kontrolu, hledí jako na zaměstnance obchodní společnosti.

§ 9c

Obdobné použití vytvoření ochranné bariéry

Ustanovení § 9a a 9b se použijí obdobně na zahraniční právnickou osobu, jejíž právní forma je srovnatelná s obchodní společností.

DÍL 3

Společná ustanovení k řízení

§ 9d

(1) Úřad při rozhodování o žádosti o vydání rozhodnutí podle této hlavy není vázán jejím rozsahem. Úřad není vázán ani plánem zachování provozu přiloženým k žádosti o vytvoření ochranné bariéry.

(2) Úřad může rozhodnutí podle této hlavy zrušit nebo nahradit novým, pokud došlo k

a) podstatné změně okolností, na základě kterých bylo vydáno, nebo

b) porušení podmínky

1. stanovené v tomto rozhodnutí,

2. podle tohoto zákona, nebo

3. podle příslušného dokumentu podle § 2.

(3) Opakovanou žádost o vydání rozhodnutí podle této hlavy lze podat pouze v případě uvedení důvodů, které v žádosti doposud nebyly uplatněny a které mohou odůvodňovat jiný výsledek rozhodnutí podle této hlavy.

(4) Úřad zamítne žádost o vydání rozhodnutí podle této hlavy, pokud by vyhovění této žádosti bylo v rozporu se zahraničněpolitickým zájmem České republiky nebo mohlo ohrozit veřejný pořádek nebo bezpečnost České republiky.

(5) V odůvodnění rozhodnutí podle odstavců 2 až 4 se uvedou pouze v obecné rovině skutečnosti, na základě kterých bylo rozhodnutí zrušeno nebo nahrazeno anebo nebylo žádosti vyhověno.

ČÁST TŘETÍ

Povinnosti ve vztahu k majetku, na který se vztahují mezinárodní sankce

§ 10

Oznamovací povinnost

(1) Kdo se hodnověrným způsobem dozví, že se u něj nachází majetek, na který se vztahují mezinárodní sankce, je povinen učinit o tom bez zbytečného odkladu oznámení Úřadu. Právo na využívání údajů podle zákona upravujícího právo na digitální služby se ve vztahu k tomuto oznámení neuplatní.

(2) Jestliže při přípravě nebo při uzavírání smlouvy vznikne podezření, že na jednu ze stran závazkového vztahu se vztahují mezinárodní sankce, nebo že předmětem závazkového vztahu je nebo má být majetek, na který se vztahují mezinárodní sankce, avšak toto podezření není možné před nebo při uzavírání smlouvy hodnověrně ověřit, vzniká oznamovací povinnost podle odstavce 1 bezprostředně po uzavření smlouvy.

(3) Oznámení se podává písemně nebo ústně do protokolu.

Nakládání s majetkem, na který se vztahují mezinárodní sankce

(1) Kdo se hodnověrným způsobem dozví, že se u něj nachází majetek, na který se vztahují mezinárodní sankce, nesmí nakládat s tímto majetkem jinak než za účelem jeho ochrany před ztrátou, znehodnocením, zničením nebo jiným poškozením, pokud není v tomto zákoně uvedeno jinak, a to od okamžiku, kdy se dozví, že majetek je považován za majetek, na který se vztahují mezinárodní sankce.

(2) Ten, u koho se nachází majetek, na který se vztahují mezinárodní sankce, má nárok uplatňovat vůči státu náhradu nezbytně nutných nákladů souvisejících s jeho správou a ochranou od okamžiku doručení oznámení Úřadu podle § 10. Nárok na náhradu nákladů podle tohoto ustanovení nemá subjekt nebo osoba, na něž se vztahují mezinárodní sankce, ani osoby s nimi spolupracující, jim blízké či s nimi podnikatelsky nebo jiným způsobem spojené.

(3) Vzniká-li pochybnost, že osoba uvedená v odstavci 1 odpovídajícím způsobem zabezpečuje ochranu majetku, na který se vztahují mezinárodní sankce, nebo je-li to třeba k zabezpečení jeho správy například s ohledem na předpokládanou dobu trvání k němu se vztahujících mezinárodních sankcí, Úřad vyzve k vydání takového majetku. Ten, u koho se nachází majetek, na který se vztahují mezinárodní sankce, jej na výzvu Úřadu vydá Úřadu nebo jím určené osobě. Majetek nevydaný dobrovolně může být odňat. O vydání nebo odnětí majetku se sepíše protokol, v němž se uvede dostatečně přesný popis vydaného nebo odňatého majetku. Kopie protokolu se vydá tomu, kdo majetek vydal nebo jemuž byl odňat, jako potvrzení o převzetí věci.

(4) Ustanovení odstavců 1 až 3 se vztahují rovněž na majetek, u kterého vzniká oznamovací povinnost podle § 10 odst. 1.

(5) Úřad předá oprávněné osobě, případně osobě určené podle písmene b) nebo c) majetek, na který se vztahují mezinárodní sankce, jestliže

a) je osobou, na kterou se nevztahují mezinárodní sankce, a prokáže, že je vlastníkem nebo oprávněným držitelem tohoto majetku,

b) je v dokumentu podle § 2 uvedeno, že má být konkrétní osobě předán, nebo

c) tak pravomocně rozhodl příslušný tuzemský státní orgán, nebo příslušný orgán cizího státu anebo mezinárodní organizace, jehož rozhodnutí je na základě mezinárodního práva vykonatelné na území České republiky.

ČÁST ČTVRTÁ

Pravomoci a povinnosti státních orgánů a české národní banky

HLAVA I

Postupy týkající se majetku, na který se vztahují mezinárodní sankce

Řízení před Úřadem

(1) Úřad může na základě posouzení, zda majetek má být považován za majetek, na který se vztahují mezinárodní sankce, rozhodnout

- a) o omezení nebo zákazu nakládání s tímto majetkem,
- b) o odnětí majetku, který nebyl vydán na výzvu podle § 11 odst. 3,
- c) o převzetí tohoto majetku do správy státu za účelem jeho správy nebo následného předání oprávněnému,
- d) o ustanovení nebo odvolání správce tohoto majetku a případně i o jeho odměně,
- e) o prodeji tohoto majetku nebo jeho části podle § 13c,
- f) o výjimečném užití majetku, na který se vztahují mezinárodní sankce, nebo jeho části, ve smyslu § 9 nebo za podmínek stanovených v přímo použitelném předpisu Evropských společenství,
- g) o předání tohoto majetku ve smyslu § 11 odst. 5,
- h) že se nejedná o majetek, na který se vztahují mezinárodní sankce, pokud
 - 1. takovou skutečnost vlastník nebo oprávněný držitel prokazatelně doloží,
 - 2. taková skutečnost vyplývá z šetření Úřadu,
 - 3. takový majetek je prokazatelně bezcenný nebo má zcela nepatrnou hodnotu, nebo
 - 4. mezinárodní sankce k němu se vztahující byla zrušena,
- i) o udělení souhlasu podle § 12a odst. 2 nebo § 13e odst. 1 nebo
- j) o vytvoření ochranné bariéry podle § 9a.

(2) Úřad může rozhodnutí podle odstavce 1 písm. a) nebo h) vydat formou písemného příkazu, a to i v případě, že tímto rozhodnutím není ukládána povinnost.

(3) Pokud v rámci řízení podle odstavce 1 písm. a) nebo h) nelze určit, zda se jedná o majetek, na který se vztahují mezinárodní sankce, Úřad řízení zastaví.

(4) Účastníkem řízení podle odstavce 1 písm. a) nebo h) je

- a) osoba nebo subjekt, na které se vztahují mezinárodní sankce, které se řízením podle odstavce 1 provádějí,
- b) osoba, která majetek, na který se vztahují mezinárodní sankce, má u sebe, nebo jej vlastní,
- c) člen korporace s podílem vyšším než 10 %, pokud se omezující opatření mají vztahovat na celou korporaci a pokud je takový člen korporace Úřadu znám.

(5) Úřad uveřejní výrokovou část rozhodnutí podle odstavce 1 písm. a) a h) bodů 1, 2 a 4 bez zbytečného odkladu

po nabytí právní moci rozhodnutí způsobem umožňujícím dálkový přístup, a to na dobu 5 let; pokud by uveřejnění v konkrétním případě bylo v rozporu s veřejným zájmem, zjevně bezpředmětné nebo je-li to třeba k ochraně oprávněných zájmů třetích osob, Úřad

- a) odloží uveřejnění do doby, než tyto překážky pominou,
- b) uveřejní výrokovou část rozhodnutí v anonymizované podobě,
- c) výrokovou část rozhodnutí neuveřejní, pokud by postup podle písmene a) nebo b) nebyl dostatečný, nebo
- d) uveřejnění výrokové části rozhodnutí ukončí.

(6) Úřad ve lhůtě do 30 dnů od přijetí oznámení podle § 10 odst. 1 sdělí oznamovateli, zda je majetek považován za majetek, na který se vztahují mezinárodní sankce, pokud do této lhůty nerozhodne podle odstavce 1 písm. a), b), c), g) nebo h). Tato lhůta může být v odůvodněných případech prodloužena.

(7) Odvolání proti rozhodnutí podle odstavce 1 písm. a) až d) nemá odkladný účinek. Odvolání proti rozhodnutí podle odstavce 1 písm. e) lze odejmout odkladný účinek v případě majetku podléhajícího zkáze.

(8) Vykonatelnost rozhodnutí, proti kterému odvolání nemá odkladný účinek nebo u něhož byl odkladný účinek odvolání vyloučen, nastává dnem jeho doručení poslednímu z účastníků řízení, kterými jsou ten, na jehož návrh byl rozhodováno, a ten, kdo má majetek, na který se vztahují mezinárodní sankce, u sebe, nebo ten, kdo jej vydal anebc komu byl odňat. V případě nebezpečí z prodlení lze rozhodnutí, proti kterému odvolání nemá odkladný účinek nebo u něhož byl odkladný účinek odvolání vyloučen, vyhlásit ústně; v tom případě nastává vykonatelnost rozhodnutí okamžikem jeho vyhlášení.

(9) Úřad může provést nové řízení a vydat nové rozhodnutí, pokud vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy nebo došlo ke změně okolností, na základě kterých bylo vydáno rozhodnutí podle odstavce 1, a tyto mají zásadní vliv na posouzení věci.

(10) Pověření zaměstnanci Úřadu se při výkonu činností podle tohoto zákona prokazují služebním průkazem.

(11) Ten, u koho se nachází majetek, o němž Úřad provádí šetření, nebo ten, kdo má informace o takovém majetku, na výzvu sdělí tomuto Úřadu v jím stanovené lhůtě všechny informace, které má o tomto majetku a případně i o dalších skutečnostech s ním souvisejících a o osobách, které mají vztah k tomuto majetku nebo se jakýmkoli způsobem podílely na nakládání s ním. Na žádost Úřadu předloží doklady o tomto majetku, osobách či dalších skutečnostech s tímto majetkem souvisejících, nebo k nim umožní přístup pověřeným zaměstnancům Úřadu.

(12) Za nesplnění povinnosti podle odstavce 11 může Úřad uložit pořádkovou pokutu do 100 000 Kč. Pořádková pokuta může být uložena i opakovaně, jestliže povinnost nebyla splněna ani po předchozím uložení pokuty. Úhrn takto uložených pořádkových pokut nesmí přesáhnout částku 500 000 Kč. Pořádková pokuta je příjmem státního rozpočtu. Pořádkovou pokutu vybírá Úřad.

§ 12a

Účinky omezení nebo zákazu nakládání s majetkem, na který se vztahují mezinárodní

sankce

- (1) K právnímu jednání, jehož předmětem je nakládání s majetkem, na který se vztahují mezinárodní sankce spočívající v omezení nebo zákazu nakládání s tímto majetkem, které je v rozporu s takovou mezinárodní sankcí, se nepřihlíží.
- (2) S majetkem, na který se vztahuje mezinárodní sankce spočívající v omezení nebo zákazu nakládání s tímto majetkem, lze v rámci veřejné dražby nebo insolvenčního řízení nakládat jen po předchozím souhlasu Úřadu. Výkor rozhodnutí nebo exekuci na majetek, na který se vztahuje mezinárodní sankce spočívající v omezení nebo zákazu nakládání s tímto majetkem, lze provést jen po předchozím souhlasu Úřadu.
- (3) Považuje-li to Úřad za potřebné pro dosažení účelu omezení nebo zákazu nakládání s majetkem, na který se vztahují mezinárodní sankce, vyrozumí o omezení nebo zákazu nakládání s tímto majetkem také jiné orgány nebo osoby, které mají podle zvláštních právních předpisů uloženu evidenční, dohledovou nebo jinou povinnost ve vztahu k tomuto majetku nebo jeho vlastníku anebo držiteli. Zároveň tyto orgány nebo osoby vyzve k tomu, aby mu, pokud zjistí, že je s tímto majetkem nakládáno tak, že hrozí zmaření účelu omezení nebo zákazu nakládání s ním, tuto skutečnost neprodleně oznámily. Tyto orgány a osoby jsou povinny takové výzvě vyhovět.
- (4) Ustanovení trestního řádu o účincích zajištění není odstavcem 2 nebo 3 dotčeno.

§ 12b

Vztah sankčních režimů

- (1) Právní účinky rozhodnutí podle tohoto zákona, kterým jsou prováděny mezinárodní sankce na základě dokumentu podle § 2, zůstávají zachovány, pokud jsou tytéž sankce prováděny na základě jiného dokumentu podle § 2. Tím není dotčena možnost toto rozhodnutí zrušit nebo nahradit novým. Úřad o zachování právních účinků vyrozumí osoby, kterým bylo toto rozhodnutí oznámeno.
- (2) Dojde-li v průběhu řízení k nahrazení dokumentu podle § 2 jiným dokumentem podle § 2, Úřad může odpovídajícím způsobem změnit předmět řízení a v tomto řízení dále pokračovat. Úřad tuto skutečnost oznámí účastníku řízení.

§ 13

Správa vydaného nebo odňatého majetku

- (1) Správu vydaného nebo odňatého majetku po dobu trvání mezinárodních sankcí nebo do doby jeho předání oprávněnému zajišťuje Úřad, není-li dále uvedeno jinak. Ve vztahu k tomuto majetku je Úřad oprávněn ke všem úkonům a ke všem řízením, které s jeho správou souvisí a k nimž by byl oprávněn jeho vlastník.
- (2) Úřad vede vydaný nebo odňatý majetek průkazným a přehledným způsobem v samostatné evidenci.
- (3) Při správě vydaného nebo odňatého majetku má Úřad zejména povinnost tento majetek řádně ochraňovat a pečovat o jeho zachování, účelně a hospodárně jej spravovat, chránit jej před poškozením, zničením, ztrátou,

odcizením nebo zneužitím a včas uplatňovat nárok na náhradu škody a na vydání předmětu bezdůvodného obohacení, chránit jej tím, že průběžně sleduje, zda dlužníci včas a řádně plní své závazky, a zejména včasným uplatněním a vymáháním práv, která jinak přísluší vlastníku, věřiteli nebo majiteli cenných papírů, zamezovat promlčení nebo zániku těchto práv. Úřad přitom není oprávněn uzavřít jako pronajímatel smlouvu o poskytnutí věci za úplatu do užívání spojenou se smlouvou o následném převodu vlastnictví této věci, uzavřít smlouvu o prodeji podniku nebo jeho organizační složky, zřídit k tomuto majetku zástavní právo nebo zatížit nemovité věci věcným břemenem, nebo provést zajišťovací převod práva náležejícího do vydaného nebo odňatého majetku.

(4) Správu vydaných nebo odňatých

- a) radioaktivních látek a radioaktivních odpadů vykonává Správa úložišť radioaktivních odpadů,
- b) tabákových výrobků vykonává Generální ředitelství cel,
- c) jedinců (exemplářů) rostlin a živočichů vykonává Ministerstvo životního prostředí,
- d) zbraní, střeliva a výbušnin vykonává Ministerstvo vnitra.

(5) Úřad může podle povahy a rozsahu věcí a práv, která tvoří vydaný nebo odňatý majetek, pověřit jeho správou Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových.

(6) Nemůže-li správu vydaného nebo odňatého majetku vykonávat Úřad ani orgán pověřený podle odstavce 5, Úřad pověří podle povahy tohoto majetku výkonem jeho správy organizační složku státu.

(7) Nemůže-li být správa vydaného nebo odňatého majetku vykonávána Úřadem, orgánem pověřeným podle odstavce 5 ani organizační složkou státu podle odstavce 6, může Úřad uzavřít smlouvu o výkonu správy vydaného nebo odňatého majetku s osobou podnikající v příslušném oboru. Obsahem takové smlouvy musí být výše úplaty za výkon správy a ujednání o odpovědnosti za škodu způsobenou na spravovaném majetku v době výkonu jeho správy, jinak je smlouva neplatná.

(8) Správce majetku má ve vztahu k vydanému nebo odňatému majetku oprávnění k zastupování vlastníka nebo jiné osoby oprávněné s majetkem nakládat při všech úkonech nebo řízeních, které s jeho správou souvisí a k nimž by byl oprávněn jeho vlastník nebo jiná osoba oprávněná s majetkem nakládat. Rozsah takového oprávnění k zastupování vlastníka nebo jiné osoby oprávněné s majetkem nakládat může Úřad v rozhodnutí nebo smlouvě upravit. Na činnost správce se povinnosti a omezení podle odstavce 3 vztahují obdobně; správce se při své činnosti řídí též pokyny Úřadu.

§ 13a

Zadržení majetku orgánem Celní správy České republiky

(1) Orgán Celní správy České republiky může bez ohledu na práva třetích osob zadržet majetek, který by podle důvodného předpokladu mohl být majetkem, na který se vztahují mezinárodní sankce. Orgán Celní správy České republiky může po dobu nezbytně nutnou zadržet i dopravní prostředek, který majetek, na který se vztahují mezinárodní sankce, dopravuje.

(2) O provedení zadržení majetku nebo dopravního prostředku pořídí orgán Celní správy České republiky protokol nebo úřední záznam. Stejnopis protokolu nebo úředního záznamu orgán Celní správy České republiky předá osobě která má majetek nebo dopravní prostředek v době zadržení u sebe, poskytne-li nezbytnou součinnost k tomuto předání.

(3) Orgán Celní správy České republiky bez zbytečného odkladu informuje Úřad o zadržení majetku. Úřad bez zbytečného odkladu informuje orgán Celní správy České republiky o dalším postupu poté, co rozhodne podle § 12.

(4) Orgán Celní správy České republiky zadržený

a) majetek vrátí jeho vlastníkov, a není-li znám, osobě, které byl zadržen, pokud Úřad rozhodl, že se nejedná o majetek, na který se vztahují mezinárodní sankce podle § 12 odst. 1 písm. h), a

b) dopravní prostředek vrátí jeho vlastníkov, a není-li znám, osobě, které byl zadržen, pokud uplyne doba nezbytně nutná k zadržení dopravního prostředku.

(5) Vydáním rozhodnutí o omezení nebo zákazu nakládání s majetkem podle § 12 odst. 1 písm. a) se zadržený majetek považuje za majetek odňatý podle § 12 odst. 1 písm. b).

(6) Správu odňatého majetku vykonává orgán Celní správy České republiky, který jej zadržel, nejde-li o majetek podle § 13 odst. 4, nebo nepověří-li Úřad výkonem správy tohoto majetku jiného.

§ 13b

Výkon působnosti orgánu Celní správy České republiky

Výkon působnosti orgánu Celní správy České republiky podle § 13a se považuje za výkon správy daní.

§ 13c

Prodej majetku

(1) Úřad může rozhodnout o prodeji majetku, na který se vztahují mezinárodní sankce, nebo jeho části, pokud je to

a) zapotřebí na úhradu nákladů spojených se správou tohoto majetku, a to v nezbytném rozsahu,

b) nezbytné za účelem ochrany tohoto majetku před ztrátou, znehodnocením, zničením nebo jiným poškozením, popřípadě pro zachování jeho provozuschopnosti, nebo

c) ve veřejném zájmu chráněném tímto zákonem, zvláštními právními předpisy nebo předpisy Evropské unie, pokud převažuje nad právem na ochranu vlastnictví dotčené osoby.

(2) Při prodeji majetku, na který se vztahují mezinárodní sankce, nebo jeho části postupuje organizační složka státu přiměřeně podle zvláštních právních předpisů upravujících hospodaření s majetkem státu. Spravuje-li majetek správce majetku podle § 13 odst. 7, Úřad pověří v rozhodnutí podle odstavce 1 podle povahy majetku prodejem organizační složku státu.

(3) Výtěžek z prodeje na základě rozhodnutí podle odstavce 1 je vlastnictvím toho, kdo prodaný majetek vlastnil, a po dobu trvání mezinárodních sankcí je majetkem, na který se vztahují mezinárodní sankce. Výtěžek z prodeje spravuje Úřad, pokud není v rozhodnutí podle odstavce 1 stanoveno jinak.

HLAVA II

Zápis skutečností do evidencí

§ 13d

Veřejné evidence a další evidence

- (1) Do veřejného rejstříku právnických a fyzických osob nebo do evidence svěřenských fondů podle zákona upravujícího veřejné rejstříky právnických a fyzických osob a evidenci svěřenských fondů se zapíše ve vztahu k podílu společníka nebo člena v obchodní korporaci, odštěpnému závodu, podstatné části majetku právnické osoby nebo podstatné části majetku ve svěřenském fondu, které jsou majetkem, na který se vztahují mezinárodní sankce, omezení nebo zákaz nakládání s tímto majetkem.
- (2) Do veřejného seznamu, jiného veřejného rejstříku než podle odstavce 1 nebo veřejné evidence se ve vztahu k majetku, na který se vztahují mezinárodní sankce, zapíše omezení nebo zákaz nakládat s tímto majetkem.
- (3) Skutečnosti podle odstavce 1 nebo 2 lze zapsat také do jiného seznamu nebo rejstříku než do seznamu nebo rejstříku podle odstavce 1 nebo 2, pokud to vyplývá z písemné dohody mezi Úřadem a správcem seznamu nebo rejstříku. Správce seznamu nebo rejstříku, jiný orgán veřejné moci, který do nich zapisuje údaje nebo změny, nebo jejich oprávněný uživatel informují způsobem a v rozsahu podle této dohody Úřad o tom, že s předmětem evidence bylo naloženo v rozporu se zapsaným rozhodnutím. Za tím účelem správce seznamu nebo rejstříku vhodným způsobem seznámí orgán veřejné moci, který do nich zapisuje údaje nebo změny, a jiného jejich oprávněného uživatele s postupy vyplývajícími z této dohody.
- (4) Do veřejného rejstříku, veřejného seznamu nebo jiné evidence se zapíše také skutečnosti vyplývající ze změny nebo zrušení skutečností podle odstavce 1 nebo 2.
- (5) Zápis do veřejného rejstříku, veřejného seznamu nebo jiné evidence se provede na základě oznámení Úřadu o vydání rozhodnutí, ze kterého vyplývají zapisované skutečnosti.

§ 13e

Účinky oznámení o rozhodnutí omezujícím nebo zakazujícím nakládání s majetkem

- (1) Je-li k převodu nebo ke zřízení práva k majetku, na který se vztahují mezinárodní sankce spočívající v omezení nebo zákazu nakládání s tímto majetkem, nutný zápis do veřejného seznamu, veřejného rejstříku nebo veřejné evidence, lze ode dne doručení oznámení podle § 13d odst. 5 orgánu veřejné moci, který vede veřejný rejstřík, veřejnou evidenci nebo veřejný seznam, takový zápis na základě právního jednání provést jen s předchozím souhlasem Úřadu.

(2) Byl-li před vydáním rozhodnutí podle § 12 odst. 1 písm. a) podán návrh na zápis převodu vlastnického práva nebo zřízení práva k majetku, na který se vztahují mezinárodní sankce, do veřejného rejstříku, evidence svěřenských fondů nebo do veřejného seznamu na základě právního jednání, kterým se s tímto majetkem nakládá v rozporu s tímto rozhodnutím, a dosud o podaném návrhu nebylo příslušným orgánem pravomocně rozhodnuto, řízení o návrhu se bez zbytečného odkladu po nabytí právní moci rozhodnutí podle § 12 odst. 1 písm. a) zastaví.

(3) Pro oznámení o rozhodnutí o nařízení předběžného opatření spočívajícího v zákazu nebo omezení nakládání s majetkem, na který se vztahují mezinárodní sankce, se odstavec 1 použije obdobně.

HLAVA III

Poskytování informací a stanovisek úřadu

§ 14

Shromažďování informací a údajů

(1) Úřad je k naplnění účelu tohoto zákona oprávněn zpracovávat informace včetně osobních údajů. Osobní údaje zpracovává i bez souhlasu subjektu údajů, s ohledem na ochranu před neoprávněným zasahováním do jeho soukromého a osobního života.

(2) Orgány veřejné moci včetně územních samosprávných celků vykonávajících státní správu poskytují Úřadu na jeho žádost informace včetně osobních údajů z jimi spravovaných informačních systémů. Informace získané podle tohoto zákona může Úřad využít kromě plnění jeho účelu pouze k účelům boje proti legalizaci výnosů z trestné činnosti⁷⁾ a financování terorismu.

(3) Informace shromážděné při plnění povinností podle tohoto zákona uchovává Úřad po dobu nezbytně nutnou k naplnění jeho účelu. Tyto informace může poskytnout v odpovídajícím rozsahu pouze v souladu s oprávněními podle § 16 odst. 4.

(4) Při činnosti podle tohoto zákona a k naplnění jeho účelu Úřad využívá informace z evidence, která je určena k plnění povinností podle zvláštního právního předpisu o opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu.

(5) Úřad je oprávněn vést údaje získané při provádění tohoto zákona v informačním systému za podmínek, které stanoví zvláštní zákon⁸⁾. K tomu účelu je oprávněn sdružovat informace získané podle tohoto zákona s informacemi shromážděnými podle zvláštního právního předpisu o opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu v jediném informačním systému. Úřad neposkytuje na žádost podle zvláštního zákona zprávu o informacích, které jsou uchovávány v informačním systému vedeném podle tohoto zákona, pokud by tím bylo ohroženo plnění úkolů podle tohoto zákona.

(6) Zjistí-li Úřad skutečnosti, které odůvodňují podezření, že byl spáchán trestný čin, učiní oznámení podle trestního řádu a současně orgánu činnému v trestním řízení poskytne všechny údaje a důkazy o nich, které má k dispozici, jestliže s oznámením souvisejí.

§ 14a

Stanovisko a informace pro řízení podle tohoto zákona

(1) Ústřední orgán státní správy, zpravodajská služba České republiky, Policie České republiky nebo Česká národní banka poskytnou Úřadu na jeho vyžádání informaci nebo stanovisko potřebné ke zjištění podkladů pro vydání rozhodnutí v řízení podle tohoto zákona. Policie České republiky poskytnutí informace nebo stanoviska odmítne, pokud by tím bylo ohroženo plnění jejich úkolů. Předávání informací zpravodajskou službou České republiky se řídí zákonem o zpravodajských službách.

(2) Informace nebo stanovisko potřebné ke zjištění podkladů pro vydání rozhodnutí v řízení podle tohoto zákona poskytnuté Ministerstvem zahraničních věcí se uchovávají odděleně mimo spis.

HLAVA IV

Dozor nad prováděním mezinárodních sankcí

§ 15

Kontrola

(1) Státní orgány, do jejichž působnosti patří výkon kontroly, kontrolují při výkonu své působnosti též plnění povinností podle tohoto zákona; v ostatních případech kontroluje plnění povinností podle tohoto zákona Úřad. Při zjištění nedostatků, zejména porušení povinností podle tohoto zákona, předají státní orgány podklady k řízení o přestupku ve věcech týkajících se jeho věcné působnosti Ministerstvu průmyslu a obchodu, v ostatních věcech Úřadu, a dále s nimi na tomto řízení spolupracují.

(2) Česká národní banka kontroluje plnění povinností podle tohoto zákona u osob podléhajících jejímu dohledu, a to v rozsahu činností, nad nimiž u těchto osob vykonává dohled.

HLAVA V

Ochrana informací a identity fyzické osoby

DÍL 1

Ochrana informací

§ 16

Povinnost mlčenlivosti

(1) Zaměstnanci Úřadu a orgánů uvedených v § 15 jsou povinni zachovávat mlčenlivost o úkonech učiněných podle tohoto zákona a o informacích získaných při jeho provádění. Povinnost zachovávat mlčenlivost podle tohoto zákona má i ten, kdo se v souvislosti s šetřením prováděným Úřadem seznámí s informacemi získanými na základě tohoto zákona. Povinnost zachovávat mlčenlivost se nevztahuje na informace veřejně známé nebo informace, které

mohou být zapsány podle tohoto zákona do veřejného rejstříku, veřejné evidence nebo veřejného seznamu.

(2) Povinnost mlčenlivosti osob uvedených v odstavci 1 nezaniká skončením pracovněprávního nebo jiného vztahu k orgánu uvedenému v § 15.

(3) Porušením povinnosti zachovávat mlčenlivost není zveřejnění zobecněných informací, z nichž nevyplývá, které osoby nebo věci se týkají.

(4) Povinnosti zachovávat mlčenlivost podle odstavců 1 a 2 se nelze dovolávat vůči

a) orgánu činnému v trestním řízení, pokud vede řízení o trestném činu souvisejícím s uplatňováním mezinárodních sankcí nebo s terorismem, nebo jedná-li se o splnění oznamovací povinnosti vztahující se k takovému trestnému činu,

b) státnímu zastupitelství při výkonu jeho působnosti⁹⁾,

c) orgánu státní správy odpovědnému za uplatňování kontrolního režimu při předávání informací významných pro plnění povinností podle zvláštních právních předpisů o kontrole dovozu a vývozu zboží a technologií podléhajících mezinárodním kontrolním režimům,

d) osobám vykonávajícím kontrolu podle § 15,

e) soudu rozhodujícímu v občanském nebo správním soudním řízení spory týkající se nároku vyplývajícího z tohoto zákona,

f) osobě, která by mohla uplatnit nárok na náhradu majetkové újmy způsobené postupem podle tohoto zákona, jde-li o následné sdělení skutečností rozhodných pro uplatnění takového nároku; v tom případě však lze příslušné informace omezit nebo jejich sdělení odložit až do doby, kdy jejich poskytnutí nemůže ohrozit naplnění účelu tohoto zákona,

g) příslušnému zahraničnímu orgánu nebo mezinárodní organizaci při předávání údajů sloužících k dosažení účelu stanoveného tímto zákonem, pokud to zvláštní právní předpis nezakazuje,

h) příslušné zpravodajské službě České republiky při poskytnutí informací významných pro plnění jejich úkolů,

i) finančnímu arbitrovi rozhodujícímu podle zvláštního právního předpisu ve sporu navrhovatele proti instituci,

j) správci poplatku za správu majetku,

k) správci seznamu nebo rejstříku podle § 13d odst. 3 nebo orgánu veřejné moci, který do nich zapisuje údaje nebo změny, a oprávněnému uživateli tohoto seznamu nebo rejstříku,

l) Policii České republiky nebo Ministerstvu vnitra pro účely postupu podle zákona upravujícího pobyt cizinců na území České republiky nebo zákona upravujícího azyl,

m) vládě nebo Ministerstvu zahraničních věcí při postupu podle sankčního zákona nebo

n) orgánu, který poskytuje stanovisko nebo informaci podle § 14a.

(5) Podá-li Úřad oznámení podle § 14 odst. 6, může podle odstavce 3 písm. e) nebo f) poskytnout informace oprávněnému pouze se souhlasem příslušného orgánu činného v trestním řízení.

(6) Předseda vlády nebo jím pověřený člen vlády je oprávněn v odůvodněných případech zprostit osobu podle odstavce 1 povinnosti zachovávat mlčenlivost. Osoby, kterým vznikla povinnost zachovávat mlčenlivost v souvislosti s výkonem působnosti České národní banky, lze zprostit povinnosti zachovávat mlčenlivost pouze se souhlasem České národní banky.

§ 16a

Podmínky poskytování informací

(1) Úřad nebo orgán podle § 15 poskytnou informace podle § 16 odst. 4 k účelu a v rozsahu vymezeném tímto zákonem. O rozsahu poskytnutých informací pořídí záznam do spisu.

(2) Úřad nebo orgán podle § 15 mohou poskytovat informace podle § 16 odst. 4 postupem sjednaným v písemné dohodě uzavřené mezi nimi a příslušným orgánem veřejné moci.

(3) Úřad a orgán podle § 15 vytváří podmínky pro dodržování povinnosti mlčenlivosti. To platí i pro přístup a ochranu údajů uchovávaných v elektronické podobě.

(4) Osoby, které se seznámily s informacemi poskytnutými Úřadem nebo orgánem podle § 15, je mohou využít pouze pro tímto zákonem stanovené účely a jsou vázány ohledně těchto informací povinností mlčenlivosti podle tohoto zákona. Za vytvoření podmínek pro dodržování povinnosti mlčenlivosti odpovídá příslušný orgán veřejné moci, který si informace vyžádal. Pro zproštění povinnosti zachovávat mlčenlivost se § 16 odst. 6 použije obdobně.

(5) Za porušení povinnosti zachovávat mlčenlivost se považuje rovněž využití informací získaných při provádění mezinárodních sankcí pro jednání přinášející prospěch osobě zavázané touto povinností nebo jiné osobě anebo využití těchto informací pro jednání, které by mohlo způsobit někomu újmu.

DÍL 2

Ochrana identity fyzické osoby

§ 16b

Ochrana identity fyzické osoby spolupracující s Úřadem

(1) Nasvědčují-li zjištěné okolnosti tomu, že v souvislosti s řízením vedeným Úřadem nebo při plnění povinností podle tohoto zákona může fyzické osobě hrozit újma na zdraví nebo jiné vážné nebezpečí spočívající v porušení jejích základních práv, Úřad přijme usnesením opatření k ochraně identity této fyzické osoby.

(2) Opatření k ochraně identity může Úřad za podmínek podle odstavce 1 přijmout také na základě žádosti fyzické osoby, která je účastníkem řízení před Úřadem nebo která plní povinnosti podle tohoto zákona. Do vydání rozhodnutí o žádosti podle věty první postupuje Úřad tak, jako by přijal opatření k ochraně identity žádající fyzické osoby.

- (3) Úřad nepřijme opatření k ochraně identity fyzické osoby, pokud by takové opatření nevedlo k naplnění cíle sledovaného ochranou identity fyzické osoby.
- (4) Pokud Úřad přijme opatření k ochraně identity fyzické osoby, je povinen vytvořit k identifikaci této fyzické osoby jedinečný anonymní identifikátor. Usnesení o přijetí opatření k ochraně identity fyzické osoby se uchovává mimo spis. Záznam o tom, že v řízení vedeném Úřadem vystupuje fyzická osoba, jejíž identita je Úřadem chráněna, se vkládá do spisu.
- (5) Přijme-li Úřad opatření k ochraně identity fyzické osoby, zakládá se do spisu pouze opis dokumentu, na kterém je fyzická osoba, jejíž identita je Úřadem chráněna, identifikována jedinečným anonymním identifikátorem fyzické osoby přiděleným Úřadem. Originál dokumentu se uchovává mimo spis.
- (6) Je-li součástí spisu vedeného Úřadem dokument, který obsahuje identifikační údaje fyzické osoby, přičemž Úřad následně přijal opatření k ochraně identity této fyzické osoby, postupuje Úřad podle odstavce 5 obdobně.
- (7) Pokud s ohledem na povahu dokumentu není možné pořídit opis dokumentu nebo se jedná o obrazové a zvukové záznamy a záznamy na elektronických médiích, Úřad opis nepořídí a uchovává takové dokumenty a záznamy mimo spis. Záznam o tom, že nelze pořídit opis dokumentu nebo záznamu, se vkládá do spisu.
- (8) Pominou-li důvody pro ochranu identity fyzické osoby, Úřad rozhodne o zrušení ochrany identity usnesením a dokumenty a záznamy vedené podle odstavců 4 až 7 mimo spis založí do příslušného spisu.

§ 16c

Zvláštní ustanovení o identifikaci zaměstnance Úřadu

V řízení vedeném Úřadem podle tohoto zákona se úřední osoba identifikuje pouze číslem služebního průkazu. Záznam o skutečnosti, kdo je úřední osobou, se uchovává mimo spis.

HLAVA VI

Mezinárodní spolupráce

§ 16d

Rozsah mezinárodní spolupráce

- (1) Úřad k naplnění účelu tohoto zákona spolupracuje zejména při předávání a získávání informací v rozsahu stanoveném mezinárodní smlouvou, která je součástí právního řádu, nebo na základě vzájemnosti se zahraničními orgány se stejnou nebo obdobnou věcnou působností v oblasti mezinárodních sankcí.
- (2) Úřad může spolupracovat s mezinárodní organizací, pokud je zaručeno, že informace poskytnuté Úřadem budou použity pouze k dosažení účelu tohoto zákona a je zajištěna jejich ochrana alespoň v rozsahu odpovídajícím rozsahu ochrany podle tohoto zákona.
- (3) Úřad informuje vhodným způsobem zahraniční orgán se stejnou nebo obdobnou věcnou působností v oblasti

mezinárodních sankcí nebo mezinárodní organizaci o vyřízení žádosti o mezinárodní spolupráci.

§ 16e

Žádost o provedení opatření ve vztahu k majetku

(1) Úřad může z vlastního podnětu požádat zahraniční orgán se stejnou nebo obdobnou věcnou působností v oblasti mezinárodních sankcí o provedení opatření ve vztahu k majetku, o kterém se důvodně domnívá, že se na něj vztahují mezinárodní sankce, pokud

- a) se tento majetek nachází mimo území České republiky,
- b) nelze takové opatření účinně provést v České republice, nebo
- c) by jeho provedením v České republice mohl být ohrožen účel stanovený tímto zákonem.

(2) Úřad informuje bez zbytečného odkladu zahraniční orgán podle odstavce 1, že pominul důvod pro provádění dožádaného opatření.

(3) Úřad přijímá a vyhodnocuje žádosti zahraničního orgánu se stejnou nebo obdobnou věcnou působností v oblasti mezinárodních sankcí o provedení opatření ve vztahu k majetku, na který se vztahují mezinárodní sankce.

§ 16f

Odmítnutí poskytnutí mezinárodní spolupráce

Úřad může odmítnout poskytnutí mezinárodní spolupráce zahraničnímu orgánu se stejnou nebo obdobnou věcnou působností v oblasti mezinárodních sankcí, pokud

- a) by tím mohlo dojít k ohrožení veřejného pořádku nebo bezpečnosti České republiky,
- b) tento orgán není z členského státu Evropské unie a není zaručena vzájemnost, nebo
- c) by tím mohlo dojít k narušení ochrany identity fyzické osoby.

ČÁST PÁTÁ

Poplatek za správu majetku

HLAVA I

Poplatek

§ 17

Subjekt poplatku

Poplatníkem poplatku za správu majetku je osoba, na kterou se vztahují mezinárodní sankce, nebo subjekt, na který se vztahují mezinárodní sankce.

§ 17a

Předmět poplatku

(1) Předmětem poplatku za správu majetku je správa majetku, na který se vztahují mezinárodní sankce, vykonávaná podle tohoto zákona.

(2) Správou majetku se pro účely poplatku za správu majetku rozumí

- a) nakládání s majetkem podle § 11, nebo
- b) správa majetku podle § 13 nebo 13a.

§ 17b

Základ poplatku

(1) Základem poplatku za správu majetku je hodnota spravovaného majetku zaokrouhlená na celé tisícikoruny nahoru.

(2) Hodnotou spravovaného majetku je pro účely poplatku za správu majetku nejvyšší hodnota spravovaného majetku, na který se vztahují mezinárodní sankce, za dobu správy tohoto majetku v průběhu poplatkového období

- a) vyjádřená v české měně v případě peněžních prostředků, nebo
- b) určená podle zákona upravujícího oceňování majetku v ostatních případech.

(3) Pro přepočítání cizí měny na českou měnu se použije kurs devizového trhu vyhlášený Českou národní bankou pro poslední den poplatkového období. V případě cizí měny, u které se nevyhlašuje kurs devizového trhu denně, se pro její přepočítání použije kurs mezibankovního trhu pro tuto měnu k americkému dolaru nebo euru a kurs devizového trhu vyhlášený Českou národní bankou pro americký dolar nebo euro ke stejnému dni, nebo poslední známý kurs vyhlášený nebo zveřejněný Českou národní bankou.

§ 17c

Sazba poplatku

Sazba poplatku za správu majetku činí 3 %.

§ 17d

Výpočet poplatku

(1) Poplatek za správu majetku se vypočte jako součin základu poplatku a sazby poplatku.

(2) Poplatek vypočtený podle odstavce 1 se sníží o jednu dvanáctinu za každý kalendářní měsíc, ve kterém není vůbec vykonávána správa majetku.

§ 17e

Poplatkové období

Poplatkovým obdobím poplatku za správu majetku je kalendářní rok.

§ 17f

Rozpočtové určení

Výnos poplatku za správu majetku je příjmem státního rozpočtu.

HLAVA II

Správa poplatku

§ 17g

Správce poplatku

(1) Správcem poplatku za správu majetku je finanční úřad.

(2) Poplatník poplatku za správu majetku je vybraným subjektem podle zákona upravujícího Finanční správu České republiky, a to pro účely správy tohoto poplatku.

§ 17h

Stanovení poplatku

(1) Správce poplatku za správu majetku vyměří poplatek z moci úřední.

(2) Lhůta pro stanovení poplatku za správu majetku počne běžet prvním dnem kalendářního roku, který bezprostředně následuje po uplynutí daného poplatkového období.

(3) Doměřit poplatek za správu majetku lze z moci úřední také na základě odpovědi na výzvu ke sdělení údajů rozhodných pro stanovení poplatku nebo na základě poskytnutí těchto údajů Úřadem.

(4) Příjemcem rozhodnutí o stanovení poplatku za správu majetku je také správce majetku, na který se vztahují mezinárodní sankce, pokud tento majetek ke dni vydání rozhodnutí nespravuje poplatník. Správce majetku plní své povinnosti související se správou poplatku vlastním jménem na účet spravovaného majetku.

§ 17i

Určení hodnoty spravovaného majetku

(1) Správce poplatku za správu majetku může určit hodnotu spravovaného majetku odhadem, pokud

a) jiný způsob určení hodnoty majetku by byl spojen s významnými obtížemi, anebo jej lze zajistit jen s vynaložením neúměrných nákladů,

b) ten, kdo spravuje majetek a nemá nárok na náhradu nákladů podle § 11 odst. 2, k tomu neposkytne potřebnou součinnost nebo tento postup maří.

(2) Poplatník poplatku za správu majetku nese náklady řízení vzniklé v souvislosti s jím navrženým provedením znaleckého posudku jako důkazního prostředku.

§ 17j

Zvláštní způsoby placení poplatku

(1) Správce majetku, na který se vztahují mezinárodní sankce, je povinen převést do dne splatnosti poplatku peněžité přírůstky nebo výnosy z tohoto majetku, vzniklé během jeho správy, do výše splatné poplatkové pohledávky správci poplatku.

(2) Nepostačují-li přírůstky a výnosy z majetku podle odstavce 1 na uhrazení splatné poplatkové pohledávky a jsou-li tímto majetkem peněžní prostředky, je správce majetku povinen je převést ke dni splatnosti poplatku do výše splatné poplatkové pohledávky správci poplatku.

(3) Nelze-li splatnou poplatkovou pohledávku uhradit postupem podle odstavce 1 nebo 2, hradí se postupem podle daňového řádu.

§ 17k

Splatnost poplatku

Poplatek za správu majetku je splatný do 30 dnů od vydání platebního výměru.

§ 17l

Poskytování informací pro správu poplatku

(1) Úřad poskytuje správci poplatku za správu majetku průběžně informace o majetku, na který se vztahují mezinárodní sankce, a další informace potřebné pro správu poplatku.

(2) Správce poplatku za správu majetku může vyzvat správce majetku, na který se vztahují mezinárodní sankce, aby sdělil údaje rozhodné pro stanovení poplatku, výši peněžitých a jiných přírůstků a výnosů z majetku, na který se

vztahují mezinárodní sankce, vzniklé během jeho správy, které se u něj nacházejí, nebo výši spravovaných peněžních prostředků, které jsou majetkem, na který se vztahují sankce.

§ 17m

Limit pro předepsání a placení poplatku

Činí-li poplatek za správu majetku méně než 200 Kč, poplatek se nepředepíše a neplatí.

§ 17n

Vyloučení úroků

Penále, úroky hrazené poplatkovým subjektem a úroky hrazené správcem poplatku v souvislosti s poplatkem za správu majetku nevznikají.

ČÁST ŠESTÁ

Donucovací pokuty a přestupky

§ 18

Donucovací pokuta

(1) Úřad může rozhodnutím uložit donucovací pokutu tomu, kdo poruší povinnost stanovenou v předběžném opatření vydaném v řízení podle tohoto zákona.

(2) Výše jednotlivé donucovací pokuty nesmí převýšit 5 000 000 Kč. Souhrnná výše donucovacích pokut nesmí převýšit 25 000 000 Kč.

(3) Donucovací pokutu vybírá Úřad a vymáhá celní úřad.

§ 19

Přestupky

(1) Přestupku se dopustí ten, kdo

a) poruší příkaz, zákaz nebo omezení vyplývající z dokumentu podle § 2 nebo uložené právním aktem podle části druhé hlavy I nebo II,

b) poruší podmínku uplatnění výjimky podle § 9 odst. 2,

c) poruší některou z povinností souvisejících s ochrannou bariérou podle § 9a,

d) jako nezávislý kontrolor poruší povinnost stanovenou v rozhodnutí podle § 9b odst. 1 písm. b),

e) v rozporu s § 9b odst. 6 neposkytne potřebnou součinnost,

f) nesplní oznamovací povinnost podle § 10 odst. 1 nebo § 12a odst. 3,

g) nakládá s majetkem, na který se vztahují mezinárodní sankce, v rozporu s § 11 odst. 1, nebo

h) poruší povinnost zachovávat mlčenlivost podle § 16.

(2) Pokus přestupku podle odstavce 1 je trestný.

(3) Za přestupek

a) podle odstavce 1 písm. a) až f) lze uložit pokutu do nejvyšší z těchto částek:

1. 50 000 000 Kč,

2. 10 % z ročního obrátu přestupce podle jeho poslední řádné účetní závěrky, sestavuje-li takovou závěrku,

3. 10 % z ročního obrátu přestupce podle jeho poslední konsolidované účetní závěrky, sestavuje-li takovou závěrku,

4. dvojnásobek výše prospěchu získaného přestupcem pro sebe nebo jiného, byl-li spácháním přestupku získán, nebo

5. dvojnásobek výše škody způsobené přestupcem, byla-li spácháním přestupku způsobena,

b) podle odstavce 1 písm. g) nebo h) lze uložit pokutu do 1 000 000 Kč.

Společná ustanovení k přestupkům

§ 20

(1) Podle tohoto zákona se posuzuje též přestupek, který spáchala česká osoba v cizině, jestliže jím porušila omezení nebo zákaz, které má podle tohoto zákona nebo přímo použitelného předpisu Evropských společenství, kterým se provádí společný postoj nebo společná akce přijatá podle ustanovení Smlouvy o Evropské unii o společné zahraniční a bezpečnostní politice.

(2) Přestupky podle tohoto zákona projednává Ministerstvo průmyslu a obchodu, jestliže uplatnění mezinárodní sankce, která byla nebo mohla být přestupkem ohrožena, zahrnuje zahraniční obchod s vojenským materiálem nebo režim Evropských společenství pro kontrolu vývozu zboží a technologií dvojího užití. Jinak přestupek podle tohoto zákona projedná Úřad.

(3) Pokutu za přestupek podle tohoto zákona vybírá Úřad.

§ 21

(1) Orgán, který vydal rozhodnutí o přestupku podle § 19 odst. 1 písm. a) až e) nebo g), uveřejní po nabytí právní

moci rozhodnutí bez zbytečného odkladu jeho výrokovou část způsobem umožňujícím dálkový přístup, a to na dobu 5 let.

(2) V případě, že by uveřejnění podle odstavce 1 v konkrétním případě vedlo k ohrožení stability finančních trhů, probíhajícího trestního nebo správního řízení, plnění úkolů podle tohoto zákona nebo jiných úkolů ve veřejném zájmu anebo pokud by tento postup nepřiměřeným způsobem zasáhl do zájmů dotčených osob nebo byl zjevně bezpředmětným, orgán, který rozhodnutí vydal,

- a) odloží uveřejnění do doby, než tyto překážky pominou,
- b) uveřejní výrokovou část rozhodnutí v anonymizované podobě,
- c) výrokovou část rozhodnutí neuveřejní, pokud by postup podle písmene a) nebo b) nebyl dostatečný, nebo
- d) uveřejnění výrokové části rozhodnutí ukončí.

(3) Orgán, který vydal rozhodnutí uveřejněné podle odstavce 1 nebo 2, uveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup výrokovou část pravomocného rozhodnutí, kterým bylo toto rozhodnutí zrušeno nebo změněno, a to bez zbytečného odkladu. Na toto uveřejnění se přiměřeně použije odstavec 2, vždy se však uveřejní alespoň informace o tom, že rozhodnutí bylo zrušeno nebo změněno.

ČÁST SEDMÁ

Závěrečná ustanovení

§ 21a

Vztah k příkazům, omezením a zákazům podle přímo použitelných předpisů Evropské unie

Ustanovení tohoto zákona s výjimkou části druhé hlavy I se použijí také na příkaz, omezení nebo zákaz podle přímo použitelného předpisu Evropské unie, kterým se provádí rozhodnutí přijaté podle ustanovení Smlouvy o Evropské unii o společné zahraniční a bezpečnostní politice, a to ode dne platnosti tohoto předpisu, nestanoví-li tento předpis jinak.

§ 21b

Zvláštní ustanovení o doručování do ciziny

(1) Adresátům, kteří se zdržují v cizině nebo jejichž sídlo nebo pobyt, popřípadě jiná adresa pro doručování podle § 19 odst. 4 správního řádu je v cizině, se v řízení podle tohoto zákona doručuje prostřednictvím veřejné vyhlášky.

(2) Při doručování podle odstavce 1 učiní správní orgán současně pokus vyrozumět adresáta vhodným způsobem o doručovaných písemnostech, pokud jsou jeho sídlo, adresa elektronické pošty nebo jiná elektronická adresa známy.

(3) Při správě poplatku za správu majetku se odstavce 1 a 2 použijí obdobně.

§ 22

(1) Tímto zákonem nejsou dotčena ustanovení zvláštních právních předpisů o zahraničním obchodu s vojenským materiálem a o provedení režimu Evropských společenství pro kontrolu vývozu zboží a technologií dvojího užití.

(2) Tímto zákonem není dotčena povinnost ústředních orgánů státní správy a České národní banky prosazovat v rámci své věcné působnosti plnění povinností vyplývajících z mezinárodních sankcí, ani jejich povinnost v rámci své působnosti jednat v příslušných odborných mezinárodních orgánech. Pokud z takových jednání nebo z mezinárodních sankcí vyplýne potřeba vydat v rámci zmocnění podle tohoto zákona nařízení vlády týkající se jejich věcné působnosti, spolupracují na jeho přípravě s Úřadem.

§ 23

Zmocnění

(1) Vláda může stanovit nařízením úpravu postupů k naplnění ustanovení předpisů Evropských společenství podle § 2 písm. c) a předpisů Evropské unie podle § 2 písm. d).

(2) Ministerstvo financí stanoví vyhláškou podrobnosti způsobu plnění oznamovací povinnosti a stanoví vzor služebního průkazu podle § 12 odst. 7.

§ 24

Zrušuje se:

1. Zákon č. 48/2000 Sb., o opatřeních ve vztahu k afghánskému hnutí Talibán.
2. Zákon č. 98/2000 Sb., o provádění mezinárodních sankcí k udržování mezinárodního míru a bezpečnosti.
3. Zákon č. 4/2005 Sb., o některých opatřeních ve vztahu k Irácké republice.
4. Nařízení vlády č. 164/2000 Sb., o opatřeních ve vztahu k afghánskému hnutí Talibán.
5. Nařízení vlády č. 327/2001 Sb., o dalších opatřeních ve vztahu k afghánskému hnutí Talibán.
6. Nařízení vlády č. 334/2001 Sb., o opatřeních vůči některým občanům Svazové republiky Jugoslávie.
7. Nařízení vlády č. 170/2003 Sb., o opatřeních ve vztahu k Irácké republice.

§ 25

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení.

Zaorálek v. r.

Klaus v. r.

Paroubek v. r.

¹⁾ Například nařízení Rady (ES) č. 2580/2001 ze dne 27. prosince 2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu, v platném znění, nařízení Rady (EHS) č. 3541/92 ze dne 7. prosince 1992, kterým se zakazuje uspokojení nároků Iráku, pokud jde o smlouvy a obchodní operace, jejichž plnění bylo dotčeno rezolucí Rady bezpečnosti Organizace spojených národů 661(1990) a rezolucemi s ní souvisejícími, nařízení Rady (EHS) č. 3275/93 ze dne 29. listopadu 1993, kterým se zakazuje plnění pohledávek týkajících se smluv a transakcí, jejichž provedení by bylo dotčeno rezolucí Rady bezpečnosti OSN 883(1993) a rezolucemi s ní souvisejícími, rozhodnutí Rady č. 94/366/SZBP ze dne 13. června 1994 o společném postoji vymezeném Radou na základě článku J.2 Smlouvy o Evropské unii, kterým se zakazuje uspokojování pohledávek uvedených v odstavci 9 rezoluce Rady bezpečnosti Organizace spojených národů č. 757(1992), nařízení Rady (ES) č. 1733/94 ze dne 11. července 1994 o zákazu uspokojení nároků týkajících se smluv a transakcí, jejichž vykonání bylo ovlivněno rezolucí Rady bezpečnosti Organizace spojených národů 757(1992) a souvisejícími rezolucemi, nařízení Rady (ES) č. 2488/2000 ze dne 10. listopadu 2000, kterým se zachovává zmrazení prostředků se vztahem ke Slobodanu Miloševičovi a osob s ním spojených, nařízení Rady (ES) č. 881/2002 ze dne 27. května 2002, kterým se zavádí zvláštní omezující opatření namířená proti určitým osobám a subjektům spojeným s Usámou bin Ládinem, sítí Al-Kajda a Talibánem, nařízení Rady (ES) č. 147/2003 ze dne 27. ledna 2003 o některých omezujících opatřeních vůči Somálsku, nařízení Rady (ES) č. 1210/2003 ze dne 7. července 2003 o určitých zvláštních omezeních hospodářských a finančních vztahů s Irákem a o zrušení nařízení (ES) č. 2465/96, nařízení Rady (ES) č. 1727/2003 ze dne 29. září 2003 o některých omezujících opatřeních vůči Konžské demokratické republice, nařízení Rady (ES) č. 131/2004 ze dne 26. ledna 2004 o některých restriktivních opatřeních vůči Súdánu, nařízení Rady (ES) č. 234/2004 ze dne 10. února 2004 o omezujících opatřeních vůči Libérii, nařízení Rady (ES) č. 314/2004 ze dne 19. února 2004 o některých omezujících opatřeních vůči Zimbabwe, nařízení Rady (ES) č. 798/2004 ze dne 26. dubna 2004, kterým se obnovují restriktivní opatření proti Barmě/Myanmaru a zrušuje nařízení (ES) č. 1081/2000, nařízení Rady (ES) č. 872/2004 ze dne 29. dubna 2004 o dalších omezujících opatřeních vůči Libérii.

²⁾ Zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

³⁾ § 18 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění zákona č. 509/1991 Sb.

⁴⁾ Zákon č. 71/1994 Sb., o prodeji a vývozu předmětů kulturní hodnoty, ve znění pozdějších předpisů.

⁵⁾ Zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů.

⁶⁾ Zákon č. 122/2000 Sb., o ochraně sbírek muzejní povahy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

⁷⁾ Zákon č. 61/1996 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti, ve znění pozdějších předpisů.

⁸⁾ Zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

⁹⁾ § 42 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění zákona č. 261/1994 Sb.

§ 66 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní.